

РЕШЕНИЕ

№ 4797

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5641** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Агенция "Пътна инфраструктура" [населено място], подадена чрез процесуален представител, против Решение №1862/24.04.2023г., постановено по АНД №41/2023 г. по описа на СРС.

Касационният жалбоподател твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно. Безспорно по делото било установено, че ответника осъществил състава на нарушение по чл. 139, ал. 6 от ЗДвП, като управлявал ППС по републикански път без заплатена винетна такса, поради което правилно била ангажирана неговата отговорност. Извършеното деяние било регистрирано в Електронната система за събиране на пътни такси, като нарушение от контролно устройство с идентификатор №20012, като са били представени съответните доказателства. В случая се касаело за груба небрежност от страна на ответната страна т.к. от приложената разписка за закупена винетка е посочен рег. номер на ППС които бил отразен некоректно. В жалбата се твърди, че формата на вина е без значение за осъществяване на състава на административното нарушение описано в чл.179 ал.3 от ЗДвП. С оглед на гореизложеното, се моли да бъде отменено Решение

№1862/24.04.2023г., постановено по АНД №41/2023 г. по описа на СРС,и да бъде постановено ново решение,с което да бъде потвърден изцяло обжалваният ЕФ/електронен фиш/.

Жалбоподателят редовно уведомен,не се представлява в о.с.з. проведено на 07.07.2023г.

Ответникът по касация – С. Т. И.,редовно призован не се явява,не се представлява,чрез адв. П. по делото е депозирано възражение с което оспорва касационната жалба и наведените в нея съображения.Моли да се приеме, че постановеното съдебно решение е съобразено със събраните по делото доказателства,мотивирано,законосъобразно и обосновано.Претендира разноси по списък.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.Пледира за оставяне в сила на решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

Административен съд – София-град,като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намери жалбата за допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното съдебно решение СРС е отменил изцяло електронен фиш за налагане на глоба установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата №[ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 179, ал. 3 във вр. с чл. 187а, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999г./ на С. Т. И., [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300,00 /триста/лева за нарушение на чл.139, ал.6 ЗДвП,като незаконосъобразен.

СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 17.01.2022г. в 10:10ч. е установено нарушение с ППС -лек автомобил „С. К.“,рег. [рег.номер на МПС] с техн. допустима маса 2010, движещо се в [населено място] по път А-1 км. 0+472 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което ППС не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.1 от ЗП, установено с устройство №20012, представляващо елемент от ЕССПТ по чл.10, ал.1 от ДП, намиращо се на път А-1 км. 0+472, представляващо нарушение на чл.139, ал.6 от ЗДвП.

СРС е приел,че обжалваният електронен фиш е с изискващото се съдържание по чл.189ж, ал.1 от ЗДвП място, дата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на ППС,собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10, ал.2 от ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане.Приел е че, фишът е по утвърден образец от управителния съвет на Агенцията, видно от решение по т.1.3 по Протокол №28765/21.

СРС е приел че жалбоподателят е заплатил винетна такса от 97 лева за периода от 20.06.2021г. до 19.06.2022г., т.е. едногодишна за ППС с рег.№РВ8398 на 20.06.2021г. в 14:10:18 часа, а системата е върнала отговор за успешна покупка и съхраняване на данните в системата за електронно таксуване, като е посочен и ID номер на Е-V. и собственика на автомобила.

Съдът е приел ,че И. не е известен за грешните данни на рег. номер на ППС, включително е посочен номер на електронна винетка, която в последствие става ясно, че не е издадена.

СРС е приел ,че докладът от електронна система на Агенцията ,въз основа на който е издаден ел. фиш няма доказателствена стойност, каквато законът му въвежда, тъй като се установявянало , че именно електронната система е посочила номер на електронната винетка, с което е удостоверено плащането на винетната такса.В решението си СРС е приел също че,не може да се вмени отговорност на собствениците или ползвателите на ППС за погрешно деклариращи данни, когато системата един път ги известява за успешна покупка и номер на електронна винетка, а в следващ момент,според доклада на тази система няма издадена валидна електронна винетка.С решението СРС е отменил електронен фиш №[ЕГН].

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло изводите на СРС.

Нормата на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП,въз основа на която е наложено административното наказание,предвижда административно наказание "глоба" за водач,който управлява пътно превозно средство по път,включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата.

Посочената като нарушена материално правна разпоредба – чл. 139, ал. 6 от ЗДвП, от своя страна, въвежда задължение за водача на пътно превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство.

С оглед разпоредбите на ЗАНН,за да представлява едно деяние административно нарушение съгласно общата дефиниция на чл. 6 от ЗАНН, от субективна страна същото следва да е извършено виновно.Анализът на посочения състав показва, че конкретното нарушение може да се извърши само под форма на вината умисъл – пряк или евентуален.

В конкретния случай безспорно се установява от доказателствата по делото, че ответникът по касация е закупил и заплатил в полза на бюджета електронна годишна винетка за управлявания от него лек автомобил с рег [рег.номер на МПС] ,като не е посочил коректно последните два символа на регистрационната табела.Като е приела плащането за редовно на годишна винетка за така въведения регистрационен номер Единната система за събиране на пътни такси е потвърдила,че за процесният автомобил е заплатена дължимата сума-пътна такса.Липсват данни Ст.И. да е бил уведомен,че плащането да не му е прието от ЕССПТ.След това, ответника по жалбата със съзнанието,че е заплатил дължимата такса същият е управлявал автомобила си,при липса на знание, че извършва нарушение.Настоящият състав следва да посочи,че отговорността при неправилно деклариращи данни не следва да се приравнява на отговорността,която следва при липса на заплатена винетна такса.По делото са налице обстоятелства, които изключват какъвто и да е умисъл за извършване на административно нарушение от страна на ответника по жалбата.Също липсват и каквито и да било вредни последици, доколкото винетна такса за този рег. № МПС е била заплатена.

В случая съдът приема,че административният орган не е доказал наличието на всички елементи от фактическия състав на твърдяното административно нарушение и

не е установено по безспорен начин наличието на законовите предпоставки за ангажиране отговорността на ответника по жалбата с оглед установените факти по делото.

С оглед изложеното съдът приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното пред касационната инстанция решение на районния съд е правилно и законосъобразно. При постановяването му не са допуснати нарушения нито на материалния, нито на процесуалния закон, поради което и същото като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила от настоящата инстанция.

С оглед изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от ответника в размер на 400 лв., същото е неоснователно. По делото не е представен договор за правна защита и съдействие, от които да е видно, че е договорено и заплатено такова възнаграждение между адв. П. и ответника по жалбата Ст. И..

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, съдът,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1862/24.04.2023 г., постановено по АНД №41/2023 г. по описа на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове:

1.

2.